

1. A GYÓGYSZER NEVE

Favipiravir Egis 200 mg filmtabletta

2. MINŐSÉGI ÉS MENNYISÉGI ÖSSZETÉTEL

200 mg favipiravirt tartalmaz filmtablettánként.

A segédanyagok teljes listáját lásd a 6.1 pontban.

3. GYÓGYSZERFORMA

Filmtabletta.

Sárga színű, kerek, mindkét oldalán enyhén domború, egyik oldalon stilizált „E641” jelzéssel ellátott, a másik oldalán jelöletlen filmtabletta.

4. KLINIKAI JELLEMZŐK

4.1 Terápiás javallatok

Új vagy újra megjelenő **influenzavírus-fertőzések kezelése** (olyan esetekben, amikor más influenzavírus elleni gyógyszerek nem, vagy nem kellőképpen hatásosak).

4.2 Adagolás és alkalmazás

Adagolás

A favipiravir ajánlott adagja felnőtteknek az **1. napon 2×1600 mg, majd 4 napon át naponta 2×600 mg. Az alkalmazás teljes időtartama 5 nap.**

Figyelmeztetés: az adagolást az influenzaszerű tünetek megjelenését követően mielőbb meg kell kezdeni.

Idősek

Mivel az idős korban gyakran csökkentek a fiziológiás funkciók, idős betegeknél a favipiravirt körültekintéssel kell alkalmazni, az általános állapotuk nyomonkövetése mellett.

Gyermekek

A favipiravirt gyermekeknél nem alkalmazták, így gyermekek kezelésére nem javasolt.

Vesekárosodás

Enyhe és közepes fokú vesekárosodásban kevés adat áll rendelkezésre. Az adagolást az eddigi adatok szerint ilyenkor nem szükséges módosítani.

Májkárosodás

Enyhe és közepes fokú májkárosodásban kevés adat áll rendelkezésre. Ilyen esetben eddig az ajánlottól eltérő adagolást alkalmaztak: naponta kétszer 1200 mg favipiravir (naponta kétszer 6 tablettá) szájon át, 1 napig; ezt követően naponta kétszer 800 mg favipiravir (naponta kétszer 4 tablettá) szájon át, 4 napig (lásd 4.4 és 5.2 pont).

Az alkalmazás módja

Szájon át történő alkalmazásra.

A Favipiravir Egis-t éhgyomorra kell bevenni.

4.3 Ellenjavallatok

A készítmény hatóanyagával vagy a 6.1 pontban felsorolt bármely segédanyagával szembeni túlérzékenység.

Ismert vagy gyanított terhesség (állatkísérletekben korai embrionális elhalást és teratogenitást figyeltek meg, lásd 4.4, 4.6 és 5.2 pont).

4.4 Különleges figyelmeztetések és az alkalmazással kapcsolatos óvintézkedések

Mivel a favipiravir állatkísérletekben korai embrionális elhalást és teratogenitást mutatott, ezért nem alkalmazható már ismert vagy gyanított terhesség esetén (lásd 4.3 és 4.6 pont).

Fogamzóképes nőknél a kezelés megkezdése előtt a terhességet negatív terhességi teszttel ki kell zárni.

A kezelésben részesülő nőnek minden részletében el kell magyarázni a kockázatokat, és kellő alapossgal fel kell világosítani, hogy alkalmazzon ő is és partnere is hatékony fogamzásgátlási módszert a kezelés alatt és az azt követő 7 nap során. A beteget figyelmeztetni kell, hogy ha a kezelés során merül fel a terhesség gyanúja, a kezelést azonnal hagyja abba és forduljon orvoshoz (lásd 4.3, 4.6 és 5.2 pont).

A favipiravir bejut a spermába. A férfi betegeket tájékoztatni kell a teljes kockázatról, és kellő alapossgal fel kell világosítani, hogy alkalmazzanak (és partnerük is) hatékony fogamzásgátlási módszert (óvszert) a kezelés alatt és az azt követő 7 nap során. A férfiak figyelmét fel kell hívni arra, hogy várandós nővel ne lépjenek szexuális kapcsolatba (lásd 4.6 és 5.2 pont).

A kezelés megkezdése előtt magyarázza el részletesen (írott formában is) a gyógyszer hatásosságával és kockázataival kapcsolatos információkat (beleértve a magzati expozíció kockázatát) a betegeknek és családtagjaiknak. A gyógyszer rendelésekor a beteg írásbeli beleegyezését kell kérni, miután írásban tájékoztatást kapott a gyógyszer hatásosságára és kockázataira vonatkozó információkról (beleértve a magzati károsodás kockázatát is).

Gondosan mérlegelje a kezelés megkezdése előtt, hogy szükséges-e a favipiravir alkalmazása.

A favipiravir olyan gyógyszer, amelynek alkalmazása akkor fontolható meg, ha influenzavírus okozta új vagy visszatérő járvány alakul ki, és egyéb influenzaellenes gyógyszerek nem vagy nem teljesen hatásosak, és a hatóság úgy dönt, hogy ez a gyógyszer alkalmazható az adott vírus ellen. Ha ezt a gyógyszert készülni alkalmazni, szerezze be a legfrissebb információkat, köztük a hatóságok iránymutatását a vírus elleni küzdelemben felhasználható eszközökről/intézkedésekről, és ezt a gyógyszert csak a megfelelő betegek számára rendelje.

A favipiravirt korábban még nem alkalmazták új vagy visszatérő influenzajárvány esetén. A mellékhatásokról szerzett információk, továbbá az alábbiakban említett klinikai vizsgálatok eredményei Japánban végzett klinikai vizsgálatokból származnak, amelyekben alacsonyabb dózisokat alkalmaztak, mint a jóváhagyott dózis vagy a más országokban zajló klinikai vizsgálatokban alkalmazott dózis.

A favipiravirt nem alkalmazták gyermekeknél (lásd 4.2 pont).

A favipiravir engedélyezett adagolási rend szerinti alkalmazásának hatásosságának és biztonságosságának megállapítására nem végeztek klinikai vizsgálatokat. Az engedélyezett adagolási rend egy, influenzavírus-fertőzésben szenvedő betegek placebokontrollos I./II. fázisú klinikai vizsgálatának eredményei, valamint japán és más országokbeli vizsgálatokból származó farmakokinetikai adatok alapján végzett becslésen alapul. Egy, Japánon kívül végzett farmakokinetikai vizsgálatban a májkárosodásban szenvedő betegeknél a favipiravir plazmaszintjének emelkedését jelentették (lásd 5.1 és 5.2 pont).

Nincs elegendő tapasztalat a favipiravir alkalmazásával kapcsolatban időseknél, alapbetegségekben szenvedő betegeknél (beleértve a cukorbetegséget, anyagcsere-betegségeket, krónikus légzőszervi betegségeket, krónikus szívbetegséget), vagy károsodott immunrendszerű betegeknél, ezért a készítmény adagolása csak szoros ellenőrzés mellett történhet (lásd 5.2 pont).

Az alkalmazás módjától és az influenzavírus-ellenes szer típusától függetlenül rendellenes magatartás eseteit jelentették influenzavírus-fertőzésben szenvedő betegeknél (lásd „Klinikailag jelentős mellékhatások”). A balesetek – például a rendellenes magatartás miatti elesés – megelőzése érdekében a betegeket, illetve családjukat figyelmeztetni kell, hogy (1) rendellenes magatartás jelentkezhet és (2) ha a betegeket otthon kezelik, a beteget gondozó személy (és a többi személy) tegyen megelőző intézkedéseket a balesetek – például a rendellenes magatartás miatti elesés – elkerülésére a láz jelentkezését követő legalább 2 napon át. Jellemzően iskoláskorú fiúknál, valamint kiskorúaknál jelentették súlyos rendellenes magatartás miatti elesés eseteit, és ismert, hogy a tünetek jelentkezésének valószínűsége a láz jelentkezését követő 2 napon belül nagyobb. A Favipiravir Egis gyermekeknél és 18 év alatti serdülőknél történő alkalmazásáról nincs megfelelő mennyiségű tapasztalat (lásd 4.2 pont).

Az influenzavírus-fertőzés szövődhet bakteriális fertőzésekkel és összetéveszthető az influenzaszerű tünetekkel. Igazolt vagy gyanított bakteriális fertőzés esetén a megfelelő intézkedéseket – például antibakteriális szerek alkalmazása – meg kell tenni.

A favipiravir csak kellő körültekintéssel alkalmazható az 1. táblázatban szereplő gyógyszerekkel (lásd 4.5 pont).

1. táblázat: A favipiravir csak kellő körültekintéssel alkalmazható az alábbi gyógyszerekkel:

Gyógyszerek	Jelek, tünetek és kezelés	A kölcsönhatás mechanizmusa és kockázati tényezői
Pirazinamid	A vér húgysavszintje megemelkedik. A pirazinamid napi egyszer 1500 mg-os és a favipiravir napi kétszer 1200 mg/400 mg-os dózisának alkalmazása esetén a vér húgysavszintje a pirazinamid egyedüli alkalmazása esetén 11,6 mg/dl volt, míg pirazinamid és favipiravir egyidejű alkalmazása esetén 13,9 mg/dl.	A húgysav renalis tubulusban végbemenő reabszorpciója additívan fokozódik.
Repaglinid	A repaglinid vérszintje emelkedhet, és a repaglinidre jellemző mellékhatások jelentkezhetnek.	A CYP2C8-gátlás növeli a repaglinid vérszintjét.
Teofillin	A favipiravir vérszintje emelkedhet és a favipiravirra jellemző mellékhatások jelentkezhetnek	A xantin-oxidázzal (XO) való kölcsönhatás növelheti a favipiravir vérszintjét.
Famciklovir, Szulindak	E gyógyszerek hatásossága csökkenhet.	A favipiravir aldehid-oxidáz (AO) enzimet gátló hatása csökkentheti a gyógyszerek aktív metabolitjainak vérszintjét.
Paracetamol	A paracetamol AUC-értéke 1,79-szorosára növekedhet.	A májkárosodás kockázata enyhén emelkedik.

A favipiravir körültekintéssel alkalmazandó az alábbi betegeknél

Olyan betegeknél, akik aktuálisan vagy korábban bármikor köszvényben szenvedtek, illetve a hyperurikaemiás betegeknél (a vér húgysavszintje emelkedhet, és a tünetek súlyosbodhatnak [lásd 4.8 pont]).

A Favipiravir Egis nátriumot tartalmaz

A készítmény kevesebb mint 1 mmol (23 mg) nátriumot tartalmaz tablettánként, azaz gyakorlatilag „nátriummentes”.

4.5 Gyógyszerkölcsönhatások és egyéb interakciók

In vitro eredmények

In vitro: A favipiravir dózis- és időfüggő módon irreverzibilisen gátolta az aldehid-oxidázt és dózisfüggő módon gátolta a CYP2C8 enzimet. Nem gátolta a xantin-oxidázt és gyenge gátló aktivitást mutatott a CYP1A2, 2C9, 2C19, 2D6, 2E1 és 3A4 enzimeknél. A hidroxilált metabolitok gyenge gátló hatással voltak a CYP1A2, 2C8, 2C9, 2C19, 2D6, 2E1 és 3A4 enzimekre. Nem figyeltek meg induktív hatást a favipiravirral CYP enzimeken.

Gyógyszer-gyógyszer interakciók a klinikai vizsgálatokban

2. táblázat: Az egyidejűleg alkalmazott gyógyszerek hatása a favipiravir farmakokinetikájára

Egyidejűleg alkalmazott hatóanyag és dózisa	Favipiravir adagolás	n	Az alkalmazás időpontja	A favipiravir paraméter-aránya (90%-os CI) (egyidejűleg/önmagában alkalmazott)	
				C _{max}	AUC
Naponta 2×200 mg teofillin az 1–9. napig, 1×200 mg a 10. napon.	2×600 mg a 6. napon; naponta 1×600 mg a 7–10. napig	10	6. nap	1,33 (1,19; 1,48)	1,27 (1,15; 1,40)
			7. nap	1,03 (0,92; 1,15)	1,17 (1,04; 1,31)
Naponta 2×75 mg oszeltamivir az 1–5. napig; 1×75 mg a 6. napon.	2×600 mg az 5. napon; 1×600 mg a 6. napon	10	6. nap	0,98 (0,87; 1,10)	1,01 (0,91; 1,11)
1×60 mg raloxifen az 1–3. napig (lásd a megjegyzést)	2×1200 mg az 1. napon; 2×800 mg a 2. napon; 1×800 mg a 3. napon	17	1. nap	1,00 (0,90; 1,10)	1,03 (0,95; 1,12)
			3. nap	0,90 (0,81; 0,99)	0,85 (0,79; 0,93)
1×5 mg hidralazin az 1. és az 5. napon	1200 mg/400 mg az 1. napon; 2×400 mg a 2–4. napig; 1×400 mg az 5. napon	14	1. nap	0,99 (0,92; 1,06)	0,99 (0,92; 1,07)
			5. nap	0,96 (0,89; 1,04)	1,04 (0,96; 1,12)

Megjegyzés: A japán vizsgálatok eredményei

3. táblázat: A favipiravir hatása az egyidejűleg alkalmazott gyógyszerek farmakokinetikájára

Egyidejűleg alkalmazott hatóanyag és dózisa	Favipiravir adagolás	n	Az alkalmazás időpontja	Az együtt alkalmazott gyógyszer paraméter-aránya (90%-os CI) (egyidejűleg/önmagában alkalmazott)	
				C _{max}	AUC
Naponta 2×200 mg teofillin az 1–9. napig; 1×200 mg a 10. napon	Naponta 2×600 mg a 6. napon; 1×600 mg a 7–10. napig	10	7. nap	0,93 (0,85; 1,01)	0,92 (0,87; 0,97)
			10. nap	0,99 (0,94; 1,04)	0,97 (0,91; 1,03)
Naponta 2×75 mg oszeltamivir az 1–5. napig; 1×75 mg a 6. napon	Naponta 2×600 mg az 5. napon; 1×600 mg a 6. napon	10	6. nap	1,10 (1,06; 1,15)	1,14 (1,10; 1,18)
1×650 mg paracetamol az 1.	2×1200 mg az 1. napon; 2×800 mg	28	1. nap	1,03 (0,93; 1,14)	1,16 (1,08; 1,25)

és az 5. napon (lásd az 1. megjegyzést)	a 2–4. napig; 1×800 mg az 5. napon		5. nap	1,08 (0,96; 1,22)	1,14 (1,04; 1,26)
Naponta 1×1 noretindron / etinilösztadiol kombináció 1 mg/0,035 mg az 1-5. napig (lásd az 1. megjegyzést)	2×1200 mg az 1. napon; 2×800 mg a 2–4. napig; 1×800 mg az 5. napon	25	12. nap (lásd az 2. megjegyzést)	1,23 (1,16; 1,30)	1,47 (1,42; 1,52)
			12. nap (lásd az 3. megjegyzést)	1,48 (1,42; 1,54)	1,43 (1,39; 1,47)
Naponta 1×0,5 mg repaglinid a 13. napon (lásd az 1. megjegyzést)	2×1200 mg az 1. napon; naponta 2×800 mg a 2–4. napig; 1×800 mg az 5. napon	17	13. nap	1,28 (1,16; 1,41)	1,52 (1,37; 1,68)
1×5 mg hidralazin az 1. és az 5. napon	1200 mg/400 mg az 1. napon; 2×400 mg a 2–4. napon; 1×400 mg az 5. napon	14	1. nap	0,73 (0,67; 0,81)	0,87 (0,78; 0,97)
			5. nap	0,79 (0,71; 0,88)	0,91 (0,82; 1,01)

1. megjegyzés: A japán vizsgálatok eredményei

2. megjegyzés: Noretindron

3. megjegyzés: Etinilösztadiol

4.6 Termékenység, terhesség és szoptatás

Terhesség

A favipiravir nem alkalmazható ismert vagy gyanított terhesség esetén (lásd 4.3 pont).

Állatkísérletekben korai embrionális elhalást (patkányoknál) és teratogenitást (majmoknál, egereknél, patkányoknál és nyulaknál) figyeltek meg a klinikai expozícióhoz hasonló vagy alacsonyabb expozíciós szintek esetében.

Szoptatás

Szoptató anya favipiravir-kezelése esetén a szoptatást abba kell hagyni. A favipiravir fő, hidroxilált metabolitja átjut az anyatejbe.

Termékenység

Nem állnak rendelkezésre humán adatok a humán termékenységre gyakorolt hatásról (lásd 4.4 és 5.3 pont).

4.7 A készítmény hatásai a gépjárművezetéshez és a gépek kezeléséhez szükséges képességekre

A favipiravir nem, vagy csak elhanyagolható mértékben befolyásolja a gépjárművezetéshez és a gépek kezeléséhez szükséges képességeket.

4.8 Nemkívánatos hatások, mellékhatások

A biztonságossági profil összefoglalása

A favipiravirt még nem alkalmazták az engedélyezett adagolási rendnek megfelelően. Japán klinikai vizsgálatokban és a globális III. fázisú vizsgálatban (amelyekben az engedélyezett adagolásnál kisebb dózisokat alkalmaztak), a biztonságosság kiértékelése során 501 vizsgálati alanyból 100-nál (19,96%) figyeltek meg mellékhatásokat (beleértve a rendellenes laboratóriumi vizsgálatok eredményeit is). A legfőbb mellékhatások közé a következők tartoznak: a húgysavszint emelkedése a vérben 24 betegnél (4,79%), hasmenés 24 betegnél (4,79%), neutrofilszám-csökkenés 9 betegnél (1,80%), a GOT szintjének emelkedése 9 betegnél (1,80%), illetve a GPT szintjének emelkedése 8 betegnél (1,60%) (lásd 5.1 pont).

Klinikailag jelentős mellékhatások

- **Rendellenes magatartás** (nem ismert gyakoriságú mellékhatás): Ugyan az ok-okozati összefüggés nem ismert, a rendellenes magatartás (például hirtelen futásnak eredés, illetve fel-alá járkálás) okozhat elesést az influenzában szenvedő betegeknél (lásd 4.4 pont).

Klinikailag jelentős mellékhatások (hasonló gyógyszerek esetén)

A következő klinikailag jelentős mellékhatásokat jelentették egyéb influenzavírus elleni hatóanyagok esetén. A betegek szoros megfigyelése szükséges, és ha bármilyen rendellenesség figyelhető meg, a kezelést abba kell hagyni és megfelelő intézkedéseket kell hozni.

- anaphylaxiás sokk
- pneumonia
- fulmináns hepatitis, májkárosodás, sárgaság
- toxikus epidermalis necrolysis (TEN), Stevens–Johnson-szindróma
- akut vesekárosodás
- fehérvérsejtszám-csökkenés, neutrofilszám-csökkenés, vérlemezkeszám-csökkenés
- neurológiai és pszichiátriai tünetek (zavartság, delírium, hallucináció, téveszme, görcsrohamok)
- haemorrhagiás colitis

Egyéb mellékhatások

Ha az alábbi mellékhatások bármelyike előfordul, a tünetek megfelelő kezelésére van szükség.

4. táblázat: A favipiravir mellékhatásai szervrendszerek és gyakoriságok szerint

Szervrendszer	Gyakoriság/Mellékhatás		
	≥1%	0,5 – <1%	<0,5%
Vérképzőszervi és nyirokrendszeri betegségek és tünetek	neutrofilszám-csökkenés, fehérvérsejtszám-csökkenés		fehérvérsejtszám-emelkedés, retikulocitaszám-csökkenés, monocitaszám-emelkedés
Immunrendszeri betegségek és tünetek		bőrkiütés	ekcéma, pruritus
Anyagcsere- és táplálkozási betegségek és tünetek	a vér húgysavszintjének emelkedése (4,79%), a vér trigliceridszintjének emelkedése	glükóz kimutatható a vizeletben	a vér káliumszintjének csökkenése
Idegrendszeri betegségek és tünetek			az ízézés zavara, vertigo
Szembetegségek és szemészeti tünetek			homályos látás, szemfájdalom
Szívbetegségek és a szívvel kapcsolatos tünetek			supraventricularis extrasystolék
Légzőrendszeri, mellkasi és mediastinalis betegségek és tünetek			asthma, oropharyngealis fájdalom, rhinitis, nasopharyngitis, tonsilla polip
Emésztőrendszeri betegségek és tünetek	hasmenés (4,79%)	hányinger, hányás, hasi fájdalom	hasi diszkomfortérzés, duodenalis fekély, haematochezia, gastritis

Máj- és epebetegségek, illetve tünetek	GOT-szint emelkedése, GPT-szint emelkedése, GGT-szint emelkedése		a vér alkalikus foszfatáz szintjének emelkedése, a bilirubinszint emelkedése a vérben
A bőr és a bőr alatti szövetek betegségei és tünetei			pigmentáció, sérülések
Laboratóriumi és egyéb vizsgálatok eredményei			a vér kreatin-kináz (CPK) szintjének emelkedése, véres vizelet

Megjegyzés: a japán klinikai vizsgálatokban és a globális III. fázisú klinikai vizsgálatokban megfigyelt mellékhatások (a jóváhagyott dózisonál alacsonyabb dózissal végzett vizsgálatok).

Rezisztencia

Az influenza A-vírusok favipiravir-érzékenysége 30, favipiravir jelenlétében végzett passzázst követően is változatlan maradt, rezisztens vírusok nem szelektálódtak. Klinikai vizsgálatok során – beleértve a globális III. fázisú vizsgálatot – nem dokumentáltak favipiravir-rezisztens influenzavírusok kialakulásával kapcsolatos információt.

Feltételezett mellékhatások bejelentése

A gyógyszer engedélyezését követően lényeges a feltételezett mellékhatások bejelentése, mert ez fontos eszköze annak, hogy a gyógyszer előny/kockázat profilját folyamatosan figyelemmel lehessen kísérni.

Az egészségügyi szakembereket kérjük, hogy jelentsék be a feltételezett mellékhatásokat a hatóság részére az [V. függelékben](#) található elérhetőségek valamelyikén keresztül.

4.9 Túlادagolás

Nem állnak rendelkezésre adatok.

5. FARMAKOLÓGIAI TULAJDONSÁGOK

5.1 Farmakodinámiás tulajdonságok

Farmakoterápiás csoport: Szisztémás vírusellenes szerek, közvetlenül ható vírusellenes szerek, egyéb vírusellenes szerek, ATC kód: J05AX27

Hatásmechanizmus

A favipiravir az influenza A- és B-vírus laboratóriumi törzseivel szemben antivirális aktivitást mutatott, az EC₅₀-érték 0,014–0,55 mikrogramm/ml volt.

A szezonális influenzavírusokra – beleértve az adamantánvázis antivirális szerekre (amantadinra és rimantadinra), oszeltamivirre és zanamivirre rezisztens törzseket – vonatkozó EC₅₀-érték influenza A-vírusoknál 0,03–0,94 mikrogramm/ml, influenza B-vírusoknál 0,09–0,83 mikrogramm/ml volt.

Az influenza A-vírusok esetében (beleértve az adamantánvázis antivirális szerekre, oszeltamivirre és zanamivirre rezisztens törzseket), mint például az A típusú sertésinfluenza és az A típusú madárinfluenza – beleértve a magas patogenitású törzseket (mint például a H5N1 és a H7N9) – az EC₅₀-érték 0,06–3,53 mikrogramm/ml volt.

Az adamantánvázis antivirális szerekre, oszeltamivirre és zanamivirre rezisztens influenza A- és B-vírusokra vonatkozó EC₅₀-érték 0,09–0,47 mikrogramm/ml volt, és keresztrezisztenciát nem figyeltek meg.

Az influenza A-vírus H7N9, H1N1 pdm09 és H3N2 törzseivel inokulált fertőzésszimulációs egérmodelleknél a ≤60 mg/ttkg/nap dózisban *per os* alkalmazott favipiravir 5 napig történő alkalmazása a tüdőszövetekben a vírus titereinek csökkenését eredményezte.

Az influenza A-vírus H3N2 és H5N1 törzseivel inokulált fertőzésszimulációs egérmodelleknél terápiás hatás volt megfigyelhető a 30 mg/ttkg/nap dózisban *per os* alkalmazott favipiravir 5 napig történő alkalmazásakor.

Az influenza A-vírus H3N2 törzsével inokulált SCID fertőzésszimulációs egérmodellnél terápiás hatás volt megfigyelhető a 30 mg/ttkg/nap dózisban *per os* alkalmazott favipiravir 14 napig történő alkalmazásakor.

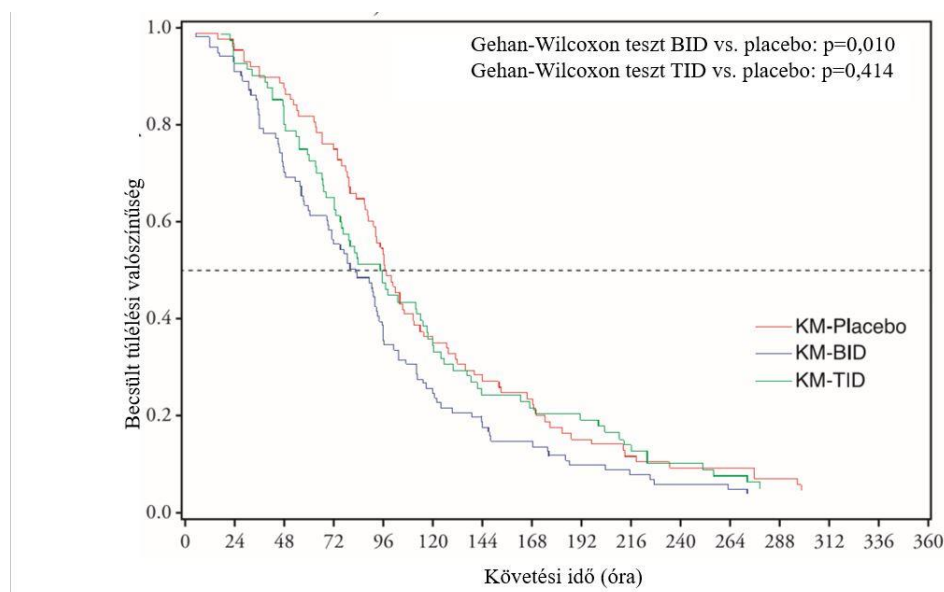
Jelenlegi ismereteink szerint a favipiravir a sejtben ribozil-trifoszfát származékká metabolizálódik (favipiravir-RTP), mely szelektíven gátolja az influenzavírus-replikációban részt vevő RNS-polimerázt. A humán alfa-, béta- és gamma-DNS-polimerázok tekintetében a favipiravir-RTP 1000 mikromol/l-es koncentrációban nem gátolta az alfa-, 9,1–13,5%-os gátló hatást fejtett ki a béta- és 11,7–41,2%-os gátló hatást fejtett ki a gamma-DNS-polimerázra. A humán RNS-polimeráz II-re vonatkozó gátló favipiravir-koncentráció (IC₅₀) 905 mikromol/l volt.

Klinikai hatásosság és biztonságosság

A nem japán klinikai vizsgálatok eredményei

I. és II. fázisú placebokontrollos vizsgálatokat végeztek A-típusú és B-típusú influenzás betegekkel (1800 mg/800 mg naponta kétszer, első nap kétszer 1800 mg, majd 4 napon keresztül napi kétszer 800 mg orálisan alkalmazott favipiravir; 2400 mg/600 mg naponta háromszor, első nap 2400 mg + 600 mg + 600 mg majd azt követően 4 napon keresztül napi háromszor 600 mg orálisan alkalmazott favipiravir [lásd a 4. megjegyzést]). Az elsődleges végpontot (lásd az 5. megjegyzést) tekintve az 1800 mg/800 mg naponta kétszer alkalmazott favipiravir (101 beteg) jelentős különbséget mutatott az influenza tüneteiből való felépülés idejében a placebocsoporthoz képest (88 beteg) ($p = 0,01$, Gehan–Wilcoxon-teszt), de a 2400 mg/600 mg naponta háromszor alkalmazott favipiravir nem mutatott jelentős különbséget ($p = 0,414$, Gehan–Wilcoxon-teszt).

1. ábra: Az influenza tüneteinek enyhüléséhez szükséges idő

4. megjegyzés: A favipiravir engedélyezett adagolása: első nap kétszer 1600 mg, ezt követően 4 napon keresztül naponta kétszer 600 mg orális alkalmazásban.

5. megjegyzés: az influenza 6 fő tüneteinek (köhögés, torokfájás, fejfájás, orrdugulás, a testszerte fellépő fájdalmak, kimerültségérzet (fáradtság) és a láz enyhüléséhez szükséges időtartam.

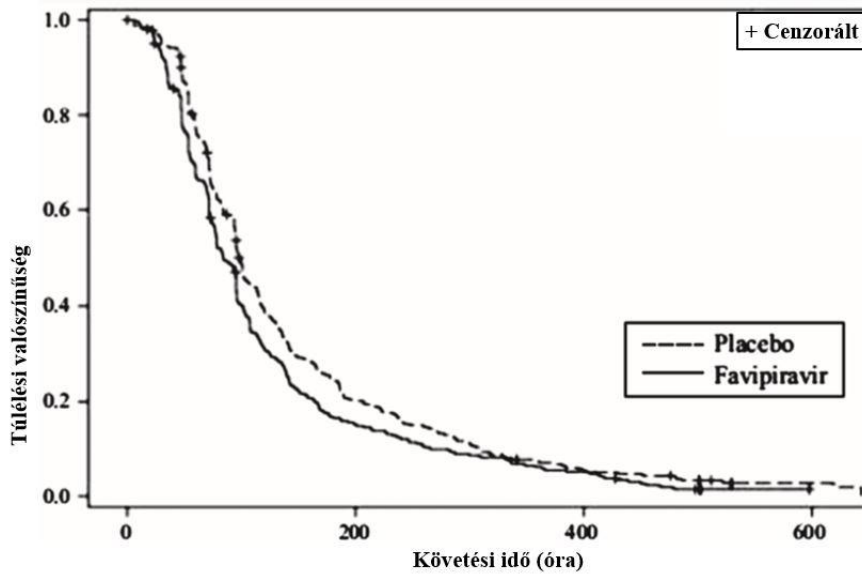
Két placebokontrollos, III. fázisú vizsgálatot (1. és 2. vizsgálat) végeztek A- vagy B-típusú influenzavírus-fertőzésben szenvedő betegek bevonásával (az 1. napon 2×1800 mg, majd 4 napon át 2×800 mg *per os* alkalmazott favipiravir – 1800 mg/800 mg naponta kétszer [lásd a 6. megjegyzést]). Elsődleges végpontként az influenza fő tüneteinek enyhüléséhez szükséges időtartam szerepelt (lásd a 7. megjegyzést). Az eredmények az alábbiak voltak.

5. táblázat: A primer analízis eredményei (beválasztás szerinti populáció)

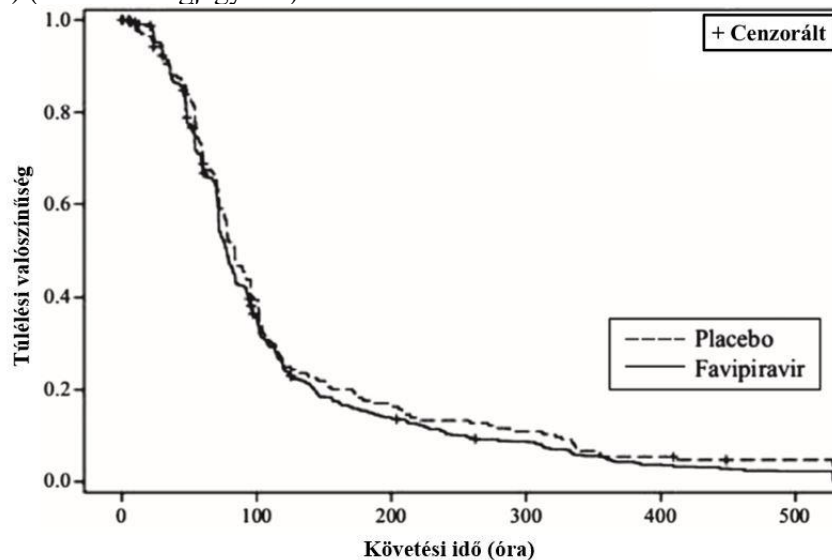

	1. vizsgálat		2. vizsgálat	
	Favipiravir n = 301	Placebo n = 322	Favipiravir n = 526	Placebo n = 169
események száma	288	306	505	163
Medián [95%-os CI] (óra)	84,2 (77,1; 95,7)	98,6 (94,6; 107,1)	77,8 (72,3; 82,5)	83,9 (76,0; 95,5)
p-érték (Peto-Peto-Prentice teszt)	0,004		0,303	

2. ábra: A Kaplan-Meier-analízis az elsődleges végpontra (beválasztás szerinti populáció, 1. vizsgálat; +cenzorált)

3. ábra: A Kaplan-Meier-analízis az elsődleges végpontra (beválasztás szerinti populáció, 2. vizsgálat; +cenzorált) (lásd a 8. megjegyzést)

6. megjegyzés: A favipiravir engedélyezett adagolása: első nap kétszer 1600 mg, ezt követően 4 napon keresztül naponta kétszer 600 mg orális alkalmazásban.

7. megjegyzés: az influenza 6 fő tüneteinek (köhögés, torokfájás, fejfájás, orrdugulás, testszerte jelentkező fájdalmak, kimerültségérzet (fáradtság) és a láz enyhüléséhez szükséges időtartam. Az enyhülés definíciója: mind a 6 influenza tünet vagy teljesen rendeződik vagy enyhe, és a láz elmúlt, továbbá mindkettő legalább 21,5 órán át áll fenn.

8. megjegyzés: Peto-Peto-Prentice teszt.

III. fázisú, globális klinikai vizsgálat (felnőttek)

A favipiravirral és az oszeltamivirrel végzett összehasonlító III. fázisú globális vizsgálatot (az alkalmazott favipiravir adagolás eltért az engedélyezettől (lásd a 9. megjegyzést), oszeltamivir-foszfát adagolás: 2×75 mg 5 napon át) A-, illetve B-típusú influenzavírus fertőzésben szenvedő betegekkel végezték (összesen 640 beteg, amelyből 467 japán, 55 koreai és 118 tajvani volt). Az influenza fő tüneteinek enyhüléséhez szükséges idő medián értéke (lásd a 10. megjegyzést) a favipiravir-csoportban (377 beteg) 63,1 (55,5; 70,4) óra, míg az oszeltamivir-foszfát-csoportban (380 beteg) 51,2 (45,9; 57,6) óra volt. A favipiravir oszeltamivir-foszfátra vonatkoztatott kockázati aránya (relatív hazard [HR]) (95%-os CI) az influenza fő tüneteinek enyhülése tekintetében 0,818 (0,707–0,948) volt, és a favipiravir hatásosságát nem igazolták ($p = 0,007$ log-rank teszt).

9. megjegyzés: az 1. napon 1200 mg + 400 mg, majd 4 napon át 2×400 mg. A favipiravir engedélyezett *per os* adagolása az 1. napon 2×1600 mg, majd 4 napon át 2×600 mg.

10. megjegyzés: az influenza 7 fő tüneteinek (köhögés, torokfájás, fejfájás, orrdugulás, testszerte jelentkező fájdalmak, kimerültségérzet (fáradtság) és láz) enyhüléséhez szükséges időtartam a vizsgálati gyógyszer adagolásának megkezdését követően. Az enyhülés definíciója: olyan állapot, amikor a vizsgáló orvos által a betegnapló adatai alapján értékelt minden pontszám 21,5 órán át vagy tovább változatlan marad, miután mindegyik pontszám ≤ 1 értéket vett fel.

II. fázisú, nem japán betegeken végzett vizsgálatok eredményei (felnőttek)

Placebokontrollos II. fázisú klinikai vizsgálatot végeztek favipiravirral A-típusú és B-típusú influenzában szenvedő betegekkel (1000 mg/400 mg naponta kétszer, első nap kétszer 1000 mg, majd 4 napon keresztül napi kétszer 400 mg *per os* alkalmazott favipiravir; 1200 mg/800 mg naponta kétszer, első nap 1200 mg kétszer majd azt követően 4 napon keresztül napi háromszor 800 mg *per os* alkalmazott favipiravir; placebo naponta kétszer) (lásd a 11. megjegyzést). Az influenza fő tüneteinek (lásd a 12. megjegyzést) enyhítéséhez szükséges medián idő (95%-os CI) 10,4 óra (82,4–119,8) volt az 1000 mg/400 mg naponta kétszer csoportban (88 beteg), 86,5 óra (79,2–102,1) volt az 1200 mg/800 mg naponta kétszer csoportban (121 beteg) és 91,9 óra (70,3–105,4) volt a placebo-csoportban (124 beteg). Nem volt statisztikailag szignifikáns különbség bármely favipiravir-csoport és a placebo-csoport között ($p < 0,05$, Gehan–Wilcoxon-teszt; lépcsőzetes megközelítéssel próbálták szabályozni az elsőfajú hiba teljeskörű előfordulását a különböző összehasonlításokban).

11. megjegyzés: A favipiravir engedélyezett adagolása: első nap kétszer 1600 mg, ezt követően 4 napon keresztül naponta kétszer 600 mg orális alkalmazásban.

12. megjegyzés: az influenza 6 fő tüneteinek (köhögés, torokfájás, fejfájás, orrdugulás, testszerte jelentkező fájdalmak, kimerültségérzet (fáradtság) és a láz enyhüléséhez szükséges időtartam. Az enyhülés definíciója: a 6 influenza tünet mindegyike rendeződött vagy enyhe, és a láz elmúlt, továbbá mindkettő legalább 21,5 órán át áll fenn, miután mindegyik pontszám értéke ≤ 1 lett és a testhőmérséklet a 20 – <65 évesek esetében 38,0 °C alá, míg a ≥ 65 éveseknél 37,8 °C alá csökkent.

5.2 Farmakokinetikai tulajdonságok

Felszívódás

Az 2. táblázat a favipiravir farmakokinetikai paramétereit mutatja be 8 egészséges felnőtt bevonásával végzett vizsgálat eredményei alapján (az első napon 2×1600 mg telítő dózis, majd 4 napig 2×600 mg, az utolsó napon 1×600 mg *per os* dózis).

6. táblázat: A favipiravir farmakokinetikai paramétereit

Dózis		C_{max} (mikrogramm/ml) 13. megjegyzés	AUC (mikrogramm×óra/ml) 13., 14. megjegyzés	T_{max} (óra) 15. megjegyzés	$T_{1/2}$ (óra) 16. megjegyzés
1600 mg, majd 600 mg naponta kétszer	1. nap	64,56 (17,2)	446,09 (28,1)	1,5 (0,75; 4)	4,8±1,1
	6. nap	64,69 (24,1)	553,98 (31,2)	1,5 (0,75; 2)	5,6±2,3

13. megjegyzés: geometriai átlag (CV%)

14. megjegyzés: 1. nap: $AUC_{0-\infty}$, 6. nap: AUC_t

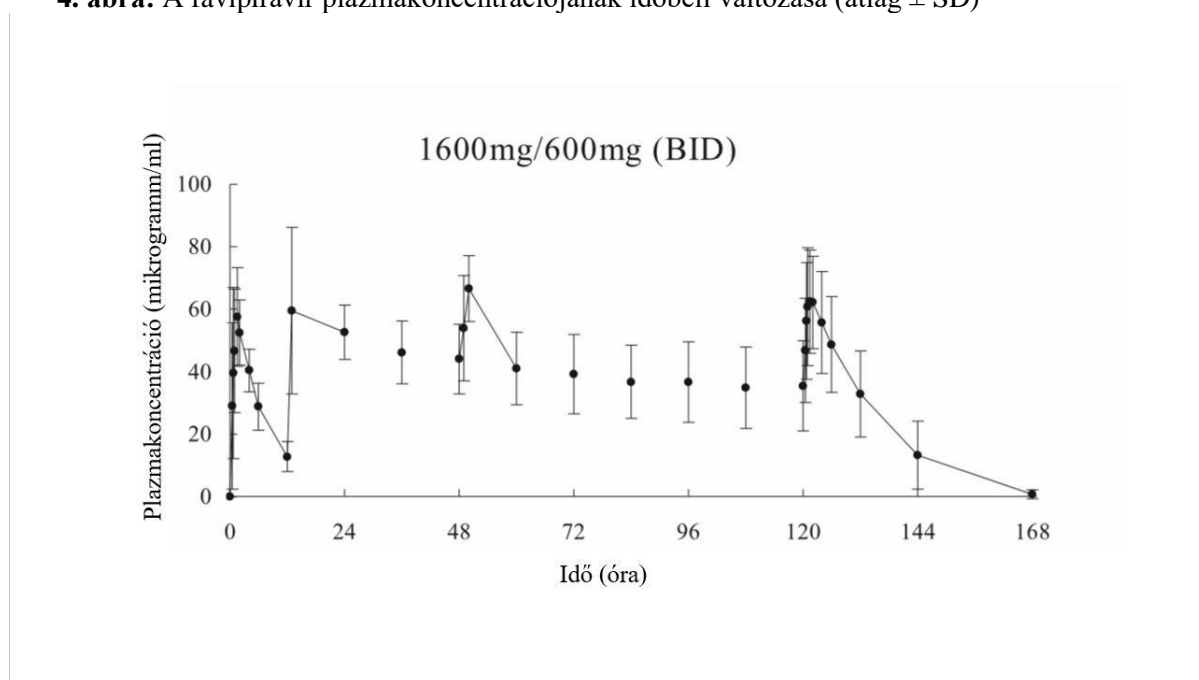
15. megjegyzés: medián (minimum/maximum)

16. megjegyzés: átlag $\pm$ SD (standard deviáció)

A favipiravir 7 napon át történő ismételt *per os* alkalmazását követően (lásd a 17. megjegyzést) egy egészséges felnőttél, aki csekély AO aktivitást mutatott, az intakt hatóanyag becsült AUC értéke az 1. napon 1452,73 mikrogramm $\times$ óra/ml, míg a 7. napon 1324,09 mikrogramm $\times$ óra/ml volt.

17. megjegyzés: Az 1. napon 1200 mg + 400 mg, majd a 2–6. napon 400 mg naponta kétszer, amelyet a 7. napon 400 mg/nap adagolás követ. A favipiravir engedélyezett adagolása 1600 mg naponta kétszer *per os* egy napon át, majd ezt követően 600 mg naponta kétszer *per os* 4 napon át.

4. ábra: A favipiravir plazmakoncentrációjának időbeli változása (átlag $\pm$ SD)

BID = naponta kétszer

Eloszlás

Amikor a favipiravirt 20 egészséges felnőtt férfinnél *per os* alkalmazták (az első napon 1200 mg naponta kétszer, majd 4 napig 800 mg naponta kétszer) (lásd a 18. megjegyzést), akkor az ondóban található hatóanyagkoncentráció mértani középértéke a 3. napon 18,341 mikrogramm/ml volt, és a kezelés végét követő második napon 0,053 mikrogramm/ml volt. Egy héttel a kezelés után minden vizsgálati alany ondójában mért hatóanyagkoncentráció a meghatározási határ (0,02 mikrogramm/ml) alatt volt. A 3. napon a hatóanyagkoncentráció az ondóban átlagosan 0,53-szorosa volt a plazmában mért értékhez képest, a kezelés végét követő második napon pedig 0,45-szorosa volt.

18. megjegyzés: A favipiravir engedélyezett adagolása 1600 mg naponta kétszer *per os* egy napon át, majd ezt követően 600 mg naponta kétszer *per os* 4 napon át.

A szérumfehérje-kötési arány 0,3–30 mikrogramm/ml koncentrációnál 53,4–54,4% volt (*in vitro*, centrifugális ultraszűrés).

Biotranszformáció

A favipiravir nem metabolizálódik a citokróm P450 (CYP) enzimrendszeren keresztül, leginkább az aldehid-oxidáz (AO), részben pedig a xantin-oxidáz (XO) metabolizálja (utóbbi esetben hidroxilált forma jön létre). Humán májmikroszómákkal végzett vizsgálatokban a hidroxilált forma képződése 3,98 és 47,6 pmol/mg fehérje/perc között volt, az AO-aktivitás egyének közötti maximális eltérése legfeljebb 12-szeres volt. Glükuronid-konjugátumot – mint a hidroxilált formától eltérő metabolitot – figyeltek meg az emberi plazmában és vizeletben.

Elimináció

A favipiravir főleg hidroxilált formában ürült a vizelettel, míg a gyógyszert változatlan formában csak kis mennyiségben figyelték meg. Egy 7 napos, *per os* alkalmazásra vonatkozó, többszörös dózisu vizsgálóban (lásd a 19. megjegyzést), 6 egészséges felnőttél, a gyógyszer változatlan formájának kumulatív vizeletkiválasztási aránya az utolsó beadást követő 48 óra alatt 0,8%, a hidroxilált forma esetében pedig 53,1% volt.

19. megjegyzés: az 1. napon 1200 mg + 400 mg naponta kétszer, majd a 2–6. napon 2×400 mg, végül a 7. napon 1×400 mg. A favipiravir engedélyezett *per os* adagolása az 1. napon 2×1600 mg, majd 4 napon át 2×600 mg.

Különleges betegcsoportok

Májkárosodás

Amikor a favipiravirt *per os* adagolták enyhe és közepesen súlyos májkárosodásban szenvedő betegeknek (Child-Pugh A és B stádium, egyenként 6 beteg) az első napon 1200 mg naponta kétszer, majd 4 napig 800 mg naponta kétszer dózisban (lásd a 20. megjegyzést), egészséges felnőttekkel összehasonlítva az enyhe májkárosodásban szenvedő betegeknel a c_{max} körülbelül 1,6-szeres, az AUC 1,7-szeres volt az 5. napon, közepesen súlyos májkárosodásban szenvedő betegeknel pedig a c_{max} 1,4-szeres, illetve az AUC 1,8-szeres volt. Amikor a favipiravirt *per os* adagolták súlyos májkárosodásban szenvedőknek (Child-Pugh C besorolás, 4 beteg) az első napon 800 mg naponta kétszer, majd 2 napig 400 mg naponta kétszer dózisban, egészséges felnőttekkel összehasonlítva a c_{max} körülbelül 2,1-szeres és az AUC 6,3-szeres volt a 3. napon.

20. megjegyzés: a favipiravir engedélyezett adagolása 1600 mg naponta kétszer *per os* egy napon át, majd ezt követően 600 mg naponta kétszer *per os* 4 napon át.

Alkalmazás gyermekeknél és serdülőknél

A favipiravirt még nem alkalmazták gyermekeknél.

Nyolchetes kutyákkal végzett, egy hónapos vizsgálatban, 20 nap után halálesetekről számoltak be, 60 mg/ttkg/nap adagolásnál, ami alacsonyabb dózis, mint a fiatal (7–8 hónapos) kutyák letális dózisa. Fiatal állatoknál (6 napos patkányoknál és 8 hetes kutyáknál) rendellenes járásról, a vázizomrostok atrófiájáról és vakuolizációjáról, a papillaris izom degenerációjáról, nekrozisáról és mineralizációjáról számoltak be.

5.3 A preklinikai biztonságossági vizsgálatok eredményei

Farmakokinetikai vizsgálatok

Amikor a ^{14}C -favipiravir egyszeri orális dózisát adták majmoknak, a szövetekben történő hatóanyageloszlás nagymértékű volt. Az egyes szövetekben az alkalmazást követően fél órával mérték a radioaktivitás csúcstértékét, amely a plazmában mért radioaktivitás mértékével párhuzamosan változott. A tüdőben mért radioaktivitás 0,51-szorosa volt a plazmában mért értékhez képest az alkalmazást követő fél órával, és a hatóanyag gyorsan oszlott el a fertőzés helyének számító légzőszervi szövetekben. A vesében mért radioaktivitás 2,66-szor nagyobb volt a plazmában mért értékhez képest. Az egyes szövetek, kivéve a csontszövet, radioaktivitása a csúcstérték $\leq 2,8\%$ -ára csökkent az alkalmazást követő 24 órán belül.

Teratogenitási és reprodukció vizsgálatok

Állatkísérletek során patkányoknál (12 hetes állatok) és fiatal kutyáknál (7–8 hónapos állatok) a here hisztopatológiai elváltozásait írták le, valamint egerek (11 hetes állatok) vizsgálatokor kóros spermiumok fordultak elő. Ezekben a vizsgálatokban a beadás felfüggesztését követően a zavarok helyreállítását tapasztalták vagy helyreállításukra utaló jeleket figyeltek meg.

6. GYÓGYSZERÉSZETI JELLEMZŐK

6.1 Segédanyagok felsorolása

Tablettamag

kroszpovidon
 povidon
 kolloid szilícium-dioxid,
 nátrium-sztearil-fumarát

Filmbevonat

polivinil-alkohol-polietilén-glikol ojtott kopolimer (E 1209)
 talkum (E 553b)
 titán-dioxid (E 171)
 zsírsavak mono- és digliceridjei (E 471)
 polivinil-alkohol (E 1203)
 sárga vas-oxid (E 172)

6.2 Inkompatibilitások

Nem értelmezhető.

6.3 Felhasználhatósági időtartam

6 hónap

6.4 Különleges tárolási előírások

Ez a gyógyszer nem igényel különleges tárolási hőmérsékletet. A nedvességtől való védelem érdekében az eredeti csomagolásban tárolandó!

6.5 Csomagolás típusa és kiszerelése

4×10 db filmtabletta (OPA/Al/PVC//Al) buboréksomagolásban és dobozban.

6.6 A megsemmisítésre vonatkozó különleges óvintézkedések és egyéb, a készítmény kezelésével kapcsolatos információk

Megjegyzés: ☒ (egy keresztes)

Osztályozás: II. csoport

Kizárólag orvosi rendelvényhez kötött gyógyszer (V).

Bármilyen fel nem használt gyógyszer, illetve hulladékanyag megsemmisítését a gyógyszerekre vonatkozó előírások szerint kell végrehajtani.

7. AZ ENGEDÉLY JOGOSULTJA

Egis Gyógyszergyár Zrt.
 1106 Budapest, Keresztúri út 30-38.
 Magyarország

8. AZ ENGEDÉLY SZÁMA

OGYI-T-23789/01 4x10 filmtabletta (OPA/Al/PVC//Al) buboréksomagolásban

9. AZ ENGEDÉLY KIADÁSÁNAK DÁTUMA

2020. december 18.

10. A SZÖVEG ELLENŐRZÉSÉNEK DÁTUMA

2020. december 18.

https://ogyei.gov.hu/gyogyszeradatbazis&action=show_details&item=202191